

fleste Skolelærere i New-York ere Qvinder, og det vil ikke være umuligt, at vi ogsaa i denne Henseende kunde gaae noget ind paa denne Vej; men i hvert Fald maae de mindre Telegraph- og mindre Post-Bestillinger aabenbart kunne udføres af Qvinder. Der er ikke Noget til Hinder derfor i Loven; det vil da blot berøe paa, om den ærede Minister bifalder, at en saadan Udvidelse finder Sted.

Finantsministeren: Jo, det ærede Medlem maa tilgive mig, der er en Vanskelighed derved, og det er den, at man endnu ikke kan ansætte Qvinder til Befalingsmænd i Armeen, og, som det ærede Medlem vil erindre, er en stor Deel af de mindre Post- og Telegraphbestillinger ifølge en kongelig Resolution af 1860, som ogsaa er bleven fastholdt i Hærsloven, fortrinsviis forbeholdt affledigede Underbefalingsmænd af Armeen. Forøvrigt troer jeg, at det ærede Medlem har Ret i, at der ikke er Noget iveien for, at Qvinder kunne besørge disse Bestillinger, ligesom de jo ogsaa factist besørger ikke saa Steder af Qvinder, idet det jo nemlig ikke er usædvanligt, at paa Steder, hvor der er et Postetablissement, og hvor Telegraphstationen ikke har nogen saa særlig Betydning, at der er Grund til at ansætte en særegen Telegraphbestyrer, hvor man derfor altid sørger for at komme overeens med Postmesteren om, at han tillige overtager Telegraphstationen, Konen der kommer Manden til Hjælp med at besørge Telegraphvæsenet, naturligviis paa hans Ansvar.

Ordføreren: Jeg maa ganske samstemme med, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (A. Hage) ytrede ved begge de Punkter, han fremdrog. Først udtalte han sig meget kort om det ene af disse Punkter, der har ikke ganske liden Interesse for Landet, nemlig den Form, som den statistiske Udfigt over vor Ud- og Indførsel har. Det er jo som bekendt et af de Capitlet i vore Statistik, der bearbejdes med allerstørste Omhu, og jeg troer ikke, man noksom kan rose de Hæfter, som udkomme i den Retning fra det statistiske Bureau; men det kan jo ikke nægtes, at de have den store Mangel, at de kun angive de

forskjellige Varers Værdi efter en engang fastsat conventionel Priis, som i en meget høj Grad afviger fra den virkelige. Det er, saavidt jeg i Dieblisset erindrer, en Priis, som blev fastsat i 1840 eller Nogle og Fyrgetyde, og som efter den Tid har holdt sig uforandret fra Nar til andet. Nu er det dog klart, at den Hovedting, som disse Lister skulde oplyse os om, er Forholdet mellem den Værdi, som i det Hele taget udføres af Landet, og den, der indføres; den Balance, som der derefter fremkommer mellem vor Production og vor Trang til, hvad der andetsteds produceres, er overordentlig oplysende med Hensyn til Landets Formue i det Hele taget og det Forhold, hvori Productionen i Landet staaer til Productionen i andre Lande. Derfor har man i de fleste andre Lande gjort sig meget betydelige Anstrengelser for at faae et System frem, hvorved de Værdier, som angives ved Ind- og Udførsel af Varer, komme til at stemme med de virkelige. Jeg troer ikke, at den høitagtede Finantsminister hidtil har havt Leilighed til at bestæftige sig med denne Sag; men han vil finde i Finantsministeriet, at den har været sat i Bevægelse for flere Nar siden og allerede ikke var gaaet saa lidt frem, da Krigen sidst brød ud. Dette Punkt var sat i Forbindelse med en anden Sag, som blev bragt i Udspørelse, nemlig at man hurtigere fik en foreløbig Overfigt over de Quantiteter af de vigtigste Varer, som vare blevne ind- eller udførte, og en saadan er senere, saavidt jeg erindrer, bleven meddeelt kvartalsviis, hvilket er et betydeligt Fremstridt fremfor at faae den aareviis eller et halvt Nar efter, at Aaret er udløbet. Man fik altsaa, saavidt jeg erindrer, kvartalsviis Udfigt over de vigtigste Varer, der bleve ind- og udførte, hvilket jeg meget paaskønner, men jeg troer, man maa sige, at den anden Deel af Sagen, at Værdien tillige kommer frem i den aarlige Beretning, har saa stor haade videnskabelig og praktisk Interesse, at det vilde være overmaade kjærkomment, om den høitagtede Finantsminister kunde tage disse Forhandlinger op igjen. Det er en vanskelig Opgave at løse, det har jeg selv erfaret, da ogsaa jeg har været beskæftiget dermed; men jeg troer dog ikke, at Vanskelighederne ere større, end at